

Rapport

Datum: 17 maart 2006

Rapportnummer: 2006/092

Klacht

1. Verzoekers D., G. en S. klagen erover dat de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) namens haar, er niet voor heeft gezorgd dat zij kort na de inwilligende beschikkingen van 5 augustus 2003, respectievelijk 2 juli 2003, alle verzonden op 8 augustus 2003, door de korpschef van het regionale politiekorps Haaglanden in het bezit werden gesteld van een verblijfsdocument. Hierdoor zijn zij onder meer niet in staat geweest om een inkomen, hetzij uit arbeid, hetzij ten laste van de openbare kas, te verwerven.

2. Verzoekers M., A. en E. klagen er over dat zij pas op 24 november 2003 door de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden in het bezit zijn gesteld van een verblijfsdocument dat op dat moment geen drie weken meer geldig was. Ook zij zijn hierdoor onder meer niet in staat geweest om een inkomen, hetzij uit arbeid, hetzij ten laste van de openbare kas, te verwerven.

3. Verzoekers M., G., A, S. en E. klagen er in dit verband over dat de IND elk van hen € 285 leges in rekening heeft gebracht voor de behandeling van hun aanvragen om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunningen.

4. Verzoeker A. klaagt er over dat de IND namens haar, er niet voor heeft gezorgd dat hij kort na de inwilligende beschikking van 13 mei 2004 door de gemeente in het bezit kon worden gesteld van een verblijfsdocument.

5. Verzoekers klagen er ten slotte over dat de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden hun klacht van 18 december 2003 en 26 maart 2004 niet heeft afgehandeld, zoals toegezegd bij brief van 16 april 2004.

Beoordeling

Algemeen

Verzoekers vormen met elkaar een gezin dat bestaat uit een vader, moeder en vier kinderen. Bij beschikkingen van 2 juli 2003 en 5 augustus 2003 verleende de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan alle leden van dit gezin een verblijfsvergunning met ingang van 10 december 1998 en geldig tot 10 december 2001. De IND verzond deze beschikkingen op 8 augustus 2003. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunningen werd voor de gezinsleden D. en S. in dezelfde beschikkingen verlengd van 10 december 2001 tot 28 augustus 2003; de geldigheidsduur van de verblijfsvergunningen voor de overige vier gezinsleden werd meteen verlengd van 10 december 2001 tot 10 december 2003. De verblijfsvergunningen werden verleend op grond van TBV 2003/7 (zie Achtergrond, onder 4.; N.o.) en hadden elk de beperking “verblijf onder beperking conform beschikking Minister”, “Arbeid vrij toegestaan, TWV niet vereist”

I. Ten aanzien van het niet verstrekken van een verblijfsdocument

1. Verzoekers D., G. en S. klagen er in de eerste plaats over dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, dan wel de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) namens haar, er niet voor heeft gezorgd dat zij kort na de inwilligende beschikkingen door de korpschef van het regionale politiekorps Haaglanden in het bezit werden gesteld van een verblijfsdocument. Hierdoor zijn zij onder meer niet in staat geweest om een inkomen te verwerven.

2. In zijn reactie op de klacht van 1 oktober 2004 deelde de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden hierover mee dat hij de klacht op dit punt niet gegrond achtte. Hij deelde voorts mee dat de vreemdelingendienst pas op 22 oktober 2003 was toegekomen aan de administratieve verwerking van de zes beschikkingen van het gezin E. Omdat op de laatstgenoemde datum de geldigheidsduur van de aan D. en S. verleende verblijfsvergunningen, 28 augustus 2003, al was verstreken, was voor hen geen verblijfsdocument besteld. Met betrekking tot het verblijfsdocument voor G. deelde de korpsbeheerder mee dat de vreemdelingendienst kennelijk in eerste instantie was vergeten om voor haar een verblijfsdocument te bestellen. Uit een aantekening uit het Vreemdelingen Administratie Systeem (VAS) van 1 december 2003 leidde de korpsbeheerder echter af dat de vreemdelingendienst op die datum wel had geprobeerd om de fout te herstellen, maar dat dit niet meer mogelijk was omdat de verblijfsvergunning op 10 december 2003 zou verlopen.

3. De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deelde in haar reactie op de klacht mee dat in augustus 2003 de taak van het bestellen van verblijfsdocumenten nog bij de korpschefs had gelegen. Zij achtte daarom deze klacht alleen gegrond als verzoekers de IND (tijdig) op de hoogte zouden hebben gebracht van hun problemen met het verkrijgen van hun verblijfsdocumenten en de IND daarop geen actie zou hebben ondernomen jegens de betrokken vreemdelingendienst.

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

5. Afgezien van de vraag of de minister met de korpsbeheerder een gezamenlijke verantwoordelijkheid draagt voor de uitreiking van verblijfsdocumenten is de Nationale ombudsman met de minister van oordeel dat de minister, dan wel de IND, in dezen alleen een verwijt kan worden gemaakt als de IND tijdig van (de advocaat van) verzoekers zou hebben vernomen dat de afgifte van de verblijfsdocumenten stroef verliep en daarop geen actie jegens de vreemdelingendienst zou hebben ondernomen.

6. De Nationale ombudsman constateert dat de advocaat van verzoekers hun situatie pas bij schrijven van 18 december 2003 aan twee afdelingen van de IND heeft voorgelegd, derhalve na het verlopen van de verblijfsvergunningen. Verzoekers hebben weliswaar

gesteld dat zij eerder, via een maatschappelijk werker, pogingen hebben ondernomen om in het bezit te komen van een verblijfsdocument, maar hebben deze stelling niet nader kunnen toelichten. De Nationale ombudsman gaat daarom aan deze stelling voorbij. Gelet op het voorgaande kan niet worden geconcludeerd dat de minister, dan wel de IND namens haar, op dit punt in feite in strijd heeft gehandeld met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging van de minister, dan wel de IND namens haar, is in zoverre behoorlijk.

II. Ten aanzien van de verstrekte verblijfsdocumenten

1. Verzoekers M., A. en E. klagen erover dat zij pas op 24 november 2003 door de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden in het bezit zijn gesteld van een verblijfsdocument dat op dat moment geen drie weken meer geldig was. Ook zij zijn hierdoor onder meer niet in staat geweest om in een inkomen, hetzij uit arbeid, hetzij ten laste van de openbare kas te verwerven.

2. De korpsbeheerder reageerde op 1 oktober 2004 als hiervoor onder I.2 weergegeven. Met betrekking tot de verblijfsdocumenten voor M., A. en E. deelde hij verder mee dat hun verblijfsdocumenten op 27 oktober 2003 door de vreemdelingendienst waren besteld en, voor zover nog was na te gaan, op 24 november 2004 aan verzoekers waren uitgereikt.

3. Zoals hiervoor al onder I.4 is overwogen, houdt het vereiste van voortvarendheid in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

Alhoewel er in de vreemdelingenregelgeving geen termijn is genoemd waarbinnen een vreemdeling na de inwilligende beslissing op zijn verblijfsaanvraag in het bezit moet worden gesteld van een verblijfsdocument, ligt het in de rede dat de periode tussen de inwilligende beslissing en het in bezit stellen van het verblijfsdocument zo kort mogelijk dient te zijn.

4. De Nationale ombudsman constateert dat verzoekers ruim drieëneenhalve maand na de toezending van de beschikkingen in het bezit werden gesteld van een verblijfsdocument en dat dit tijdsverloop met name werd veroorzaakt doordat de vreemdelingendienst pas na verloop van ruim twee maanden de beschikkingen administratief verwerkte en de verblijfsdocumenten bestelde. De Nationale ombudsman is van oordeel dat deze termijn te lang heeft geduurd en oordeelt daarom dat de vreemdelingendienst op dit punt tekort is geschoten vanuit het oogpunt van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de verschuldigde leges

1. Verzoekers M., G., A., S. en E. klagen erover dat de IND namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie elk van hen bij brief van 27 april 2004 € 285 leges in rekening heeft gebracht voor de behandeling van hun aanvragen om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunningen. Zij wijzen er daarbij op dat zij niet in de gelegenheid zijn geweest om een inkomen te verwerven omdat zij hetzij helemaal geen verblijfsdocument hebben gekregen, hetzij een verblijfsdocument hebben gekregen dat zestien dagen na ontvangst weer verliep. Hun advocaat had om die reden bij brief van 18 december 2003 de IND onder meer gevraagd geen leges in rekening te brengen met betrekking tot de verlengingsaanvragen van M, A. en E. Ten aanzien van D., S. en G. vroeg zij de IND onder verwijzing naar de artikelen 3.67 lid 2 en 3.57 van het Vreemdelingenbesluit (zie Achtergrond, onder 3.) om alsnog een geldig verblijfsdocument af te geven. Bij brieven van 27 april 2004 bevestigde de IND M., A., E. en G. de ontvangst van hun verlengingsaanvragen en zegde elk van hen aan € 285 aan leges te betalen. Op 25 mei 2004 verzond de IND betalingsherinneringen aan M., A., E., S. en G. à € 285 per persoon.

2. In haar reactie van 29 oktober 2004 deelde de minister mee dat zij de klacht van verzoekers op dit punt niet gegrond achtte omdat een vreemdeling op grond van artikel 3.34a Voorschrift Vreemdelingen (zie Achtergrond, onder 3.) in beginsel leges verschuldigd is voor de behandeling van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning. De vraag of de vreemdeling op het moment waarop hij de verlengingsaanvraag indiende over een verblijfsdocument beschikte, deed daaraan volgens de minister niet af omdat het verblijfsdocument slechts een declaratoire werking heeft.

3. Het gezin van verzoekers bestaat in totaal uit zes gezinsleden. Gelet op het toenmalige artikel 3.34a van het Voorschrift Vreemdelingen betekent dit dat elk van de gezinsleden voor de behandeling van de verlengingsaanvraag € 285 aan leges diende te betalen.

4. Er dient ruimte te zijn voor coulance in situaties waarin burgers ten gevolge van het onvoldoende in acht nemen van behoorlijkheidvereisten door een bestuursorgaan onvoorbereid voor grote uitgaven komen te staan. Coulance is aangewezen indien in een concrete situatie de billijkheid vraagt om een tegemoetkoming. Het gaat daarbij om situaties waarin er geen wettelijk recht is op een financiële tegemoetkoming.

5. Op 8 augustus 2003 verzond de IND zes beschikkingen waaruit bleek dat aan elk van de gezinsleden met ingang van 10 december 1998 een verblijfsvergunning was verleend, geldig tot 10 december 2001, onder gelijktijdige verlenging tot 28 augustus 2003 dan wel 10 december 2003.

Een dergelijke lange periode van verblijfsverlening achteraf en het snelle verloop van enkele van de verblijfsvergunningen kort na de verlening wijst op schending van het vereiste van voortvarendheid ten aanzien van de behandeling van de verblijfsaanvragen

van verzoekers.

6. Twee van de verleende verblijfsvergunningen verliepen binnen drie weken na verzending van de beschikkingen, reden waarom aan de desbetreffende gezinsleden geen verblijfsdocument werd uitgereikt. De verblijfsvergunningen van de overige vier gezinsleden verliepen ruim vier maanden na 8 augustus 2003. Drie van deze vier gezinsleden werden echter pas zestien dagen voor het verlopen van de verblijfsvergunning in het bezit gesteld van het verblijfsdocument. Aan verzoekster G., een van deze vier gezinsleden, werd helemaal geen verblijfsdocument uitgereikt.

7. Anders dan de minister impliciet van mening lijkt te zijn is de Nationale ombudsman van oordeel dat de declaratoire werking van een verblijfsdocument voor een vreemdeling van groot belang is in het maatschappelijk verkeer, onder andere bij het verwerven van een inkomen, en dat het daarom van groot belang is dat kort na een inwilligende beschikking door de overheid het bijbehorende verblijfsdocument aan de vreemdeling wordt verstrekt.

8. Verzoekers ontvingen enkele maanden na de verlening van de verblijfsvergunningen voor vijf van de gezinsleden een aanzegging om € 285 aan leges te betalen voor de behandeling van de verlengingsaanvragen terwijl zij door toedoen van de overheid niet of onvoldoende in staat zijn gesteld om invulling te geven aan de verleende verblijfsstatus, een inkomen te verwerven en een financiële voorziening te treffen voor de vereiste leges.

9. Gelet op de hoogte van het totale bedrag van de leges, de omstandigheid dat verzoekers als gevolg van overheidshandelen voor een financieel probleem stonden alsook gelet op het feit dat de advocaat van verzoekers bij brief van 18 december 2003 de minister had gevraagd om geen leges in rekening te brengen, had het op de weg van de minister gelegen om zich coulant op te stellen ten aanzien van de vaststelling van de hoogte van het totale verschuldigde legesbedrag dan wel ten aanzien van de inning van de verschuldigde leges.

Door zonder meer van vijf gezinsleden betaling van het volledige legesbedrag te verlangen, heeft de IND gehandeld in strijd met het vereiste van coulance. Dit vormt reden tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van het verblijfsdocument naar aanleiding van de beschikking van 13 mei 2004

1. Verzoeker A. ontving kort na 13 mei 2004 een brief van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie waarin hem werd meegedeeld dat zijn aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning was ingewilligd en dat een verblijfsdocument voor hem zou worden besteld. De minister kondigde in de brief echter al wel aan dat op dat met het aanmaken van het

verblijfsdocument enige tijd zou zijn gemoeid.

2. Verzoeker A. klaagt erover dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, dan wel de IND namens haar, er niet voor heeft gezorgd dat hij kort na de inwilligende beschikking van 13 mei 2004 door de gemeente in het bezit kon worden gesteld van een verblijfsdocument.

3. In haar reactie op de klacht van 29 oktober 2004 deelde de minister hierover mee dat verzoeker A. deel uitmaakte van een groep van 12.000 vreemdelingen van wie de verlengingsaanvraag bij beschikking van 13 mei 2004 was ingewilligd. Het was de bedoeling dat alle 12.000 verblijfsdocumenten in de eerste week van augustus 2004 zouden zijn besteld. Omdat de verblijfsvergunning van verzoeker A. op 13 mei 2004 echter alweer was verlopen, was besloten om aan A. geen verblijfsdocument te laten uitreiken. De IND had echter verzuimd om verzoeker A. hiervan op de hoogte te brengen. De minister achtte daarom de klacht van verzoeker A. gegrond.

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

5. De Nationale ombudsman concludeert dat de minister, dan wel de IND namens haar, tekort is geschoten vanuit het oogpunt van actieve en adequate informatieverstrekking. Uit de brief van 13 mei 2004 blijkt immers niet dat de verblijfsvergunning van verzoeker A. slechts tot 29 april 2004 werd verlengd. Integendeel, de tekst van de brief van 13 mei 2004 suggereert dat de minister de geldigheid van de verblijfsvergunning van verzoeker A. tot een onbekende datum in de toekomst had verlengd aangezien voor hem een verblijfsdocument zou worden afgegeven. Uit het onderzoek is echter gebleken dat de verlenging van de verblijfsvergunning van verzoeker A. voor 13 mei 2004 alweer was verlopen en dat de IND daarom had besloten om niet tot uitreiking over te gaan. De IND had echter verzuimd om verzoeker A. daarvan op de hoogte te stellen. Verzoeker A. is door deze handelwijze op het verkeerde been gezet wat betreft de periode waarin hij op basis van een geldige verblijfsvergunning in Nederland verbleef.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van de klachtafhandeling

1. Bij brief van 18 december 2003 verzocht de advocaat van verzoekers om uitleg over de handelwijze van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden met betrekking tot (het achterwege blijven van) de uitreiking van verblijfsdocumenten aan de familie E. Bij brief van 26 maart 2004 aan de vreemdelingendienst klaagde de advocaat erover dat zij tot op dat moment nog geen reactie had ontvangen op haar brief van 18 december 2003.

2. De klachtencoördinator van het regionale politiekorps Haaglanden bevestigde bij brief van 16 april 2004 schriftelijk de ontvangst van deze twee brieven, merkte ze beiden aan als klachten en zegde toe dat deze overeenkomstig de Klachtenregeling Politie Haaglanden 2004 (zie Achtergrond, onder 5.) zouden worden behandeld. Dit betekende onder meer dat de chef van het bureau Vreemdelingenpolitie binnen een week contact met haar zou opnemen en dat de klacht binnen tien weken, of bij inschakeling van de onafhankelijke commissie voor klachten tegen Politie Haaglanden, binnen veertien weken na ontvangst ervan zou worden afgehandeld.

3. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

4. In zijn reactie van 1 oktober 2004 op de klacht deelde de korpsbeheerder mee dat de klachtbehandelaar tweemaal een poging had ondernomen om in contact te komen met de advocaat, in de maanden juni en juli 2004. Nadat de advocaat de klachtbehandelaar ondanks een verzoek daartoe niet had teruggebeld was de klacht op 23 of 26 juli 2004, op informele wijze afgedaan. De vreemdelingendienst achtte de klacht niet gegrond.

5. Uit het onderzoek is gebleken dat de klachtbehandelaar pas in juni 2004 een eerste poging heeft ondernomen om een gesprek met de advocaat te voeren naar aanleiding van de klacht. Afgezien van de omstandigheid dat het niet de chef van het bureau Vreemdelingenpolitie was, zoals door de klachtencoördinator toegezegd, constateert de Nationale ombudsman dat deze eerste poging niet plaats vond binnen de week volgend op 16 april 2004.

6. Voorts is uit het onderzoek gebleken dat de klacht van 26 maart 2004 pas bij brief van 23 of 26 juli 2004 werd afgehandeld, derhalve ruim zestien weken na indiening van de klacht. Gelet op de omstandigheid dat deze klacht niet ter advisering werd voorgelegd aan de commissie voor de politiekklachten en niet is gebleken dat de klachtafhandelingstermijn overeenkomstig artikel 11 van de Klachtenregeling politie Haaglanden (zie Achtergrond, onder 5.) is verdaagd, mochten verzoekers, gelet op de toezegging van de klachtencoördinator erop vertrouwen dat hun klacht binnen tien weken na ontvangst ervan, derhalve uiterlijk op 31 mei 2004, door de vreemdelingendienst zou worden afgehandeld.

7. Verder is uit het onderzoek gebleken dat de vreemdelingendienst de klacht van 26 maart 2004 op informele wijze heeft afgedaan. Ingevolge artikel 9, tweede lid van de Klachtenregeling politie Haaglanden (zie Achtergrond, onder 5.) kan een klacht alleen dan op informele wijze worden afgehandeld als overleg tussen de indiener van de klacht en de politie of bemiddeling leidt tot een oplossing waarmee de klager tevreden is.

Uit onderzoek is gebleken dat er in het onderhavige geval geen sprake is geweest van overleg of bemiddeling naar aanleiding van de klacht van 26 maart 2004 en dat de

advocaat zich niet heeft uitgelaten over de vraag of verzoekers tevreden waren over de afhandeling van de klacht. Daarom was er geen reden om de klacht van 26 maart 2004 op informele wijze af te handelen.

8. Gelet op de omstandigheden dat niet overeenkomstig de toezegging van 16 april 2004 binnen een week contact werd gezocht met de advocaat en dat de klacht niet binnen de vastgestelde klachtbehandelingstermijn werd afgehandeld, alsook gelet op de omstandigheid dat de klacht informeel werd afgedaan terwijl daartoe volgens de Klachtenregeling politie Haaglanden geen grond was, is de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden gezien vanuit het oogpunt van het vereiste van rechtszekerheid tekort geschoten.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), is

niet gegrond ten aanzien van het niet zorgen voor de uitreiking van een verblijfsdocument aan D., G. en S.;

gegrond ten aanzien van het in rekening brengen van € 285 leges aan verzoekers M., G., A., S. en E. wegens schending van het coulancevereiste;

gegrond ten aanzien van het niet uitreiken van een verblijfsdocument aan verzoeker A. naar aanleiding van de beschikking van 13 mei 2004, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De klacht over de onderzochte gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden, is

gegrond ten aanzien van de late uitreiking van de verblijfsdocumenten aan M., A. en E., wegens schending van het vereiste van voortvarendheid;

gegrond ten aanzien van de klachtbehandeling, wegens schending van het beginsel van rechtszekerheid.

AANBEVELING

De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie wordt in overweging gegeven te bevorderen dat verzoekers een tegemoetkoming ontvangen voor de door hen betaalde leges voor de behandeling van hun verlengingsaanvragen volgend op de inwilligende beschikkingen waarbij aan elk van hen een eerste verblijfsvergunning werd verleend.

Onderzoek

Op 12 mei 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. E., mevrouw D. E., mejuffrouw G. E., de heer S. E., de heer A. E. en mejuffrouw E. E. te Den Haag, ingediend door mevrouw mr. G.E.M. Later, advocaat te Den Haag, met een klacht over een gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en een gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als een gedraging van respectievelijk de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden en de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gezamenlijk, en de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de minister en de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werden verzoekers in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoekers maakten van deze gelegenheid geen gebruik; wel verstrekten zij desgevraagd nog enige informatie.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Kort na 8 augustus 2003 ontving de advocaat van verzoekers, het gezin E. dat uit zes leden bestaat, zes beschikkingen. Aan elk van de gezinsleden was op grond van TBV 2003/7 (zie Achtergrond, onder 4.) een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf onder beperking conform beschikking Minister", "Arbeid vrij toegestaan, TWV niet vereist".

2. Op 18 december 2003 zond de advocaat van verzoekers een brief naar de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden. Zij schreef onder meer:

“De Minister voor vreemdelingenzaken en integratie heeft aan mijn cliënten M. en zijn echtgenote D. en hun kinderen E., G., A. en S. op 2 juli 2003, verzonden op 8 augustus 2003, een verblijfsvergunning verleend met ingang van 10 december 1998 geldig tot 10 december 2001 onder gelijktijdige verlenging tot 28 augustus 2003 wat betreft S. en zijn moeder D. alsmede onder gelijktijdige verlenging tot 10 december 2003 ten aanzien van de andere personen. De brieven waarin de beschikking werd verleend zijn allen op 8 augustus 2003 verzonden en zijn gedateerd op 5 augustus 2003 behalve met betrekking tot G., A. en S., welke brieven zijn gedateerd op 2 juli 2003.

U hebt de volgende personen opgeroepen om een verblijfsdocument in ontvangst te nemen: M., A. en E. Uit een verzoek om te verschijnen inzake E. begrijp ik dat u deze drie personen hebt opgeroepen om op 24 november 2003 op uw kantoor te komen. Zij hebben toen hun W-documenten moeten inleveren en een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd gekregen ingangsdatum 27 oktober 2003 en geldig tot 10 december 2003. De verblijfsdocumenten waren dus nog 16 dagen geldig. De andere drie personen hebben tot op heden van u geen verblijfsdocument gekregen. De geldigheidsduur van de verblijfsdocumenten met betrekking tot S. en D. is inmiddels reeds lang geleden verlopen te weten op 28 augustus 2003. De geldigheidsduur met betrekking tot G. is inmiddels eveneens verlopen te weten op 10 december 2003. In verband met het feit dat drie leden van dit gezin geen verblijfsdocument hebben en drie leden van het gezin een verlopen verblijfsdocument hebben wil het CWI hen niet inschrijven. Dat betekent dat zij ook niet in aanmerking komen voor een uitkering. De kerken hebben tot en met recent hoge bedragen voor deze zes leden van dit gezin betaald maar houden daarmee op. Er is ook geen enkele reden toe gelet op het feit dat op 8 augustus de verblijfsvergunningbeslissingen zijn toegestuurd.

Van de IND (...) begrijp ik dat uwerzijds is doorgegeven dat alle leden van dit gezin een verblijfsdocument hebben gekregen. Zij moeten alleen verlenging aanvragen. Ik memoreer hier dat over de geldigheidsduur van de drie verblijfsdocumenten die tot op heden zijn verstrekt is gesproken bij uw dienst en dat uwerzijds is medegedeeld dat bericht daarover van de kant van de Ministerie komt. Volgens de IND (...) moeten de verlengingen aan u gevraagd worden.

Ik zou het op prijs stellen van u bevestiging te krijgen waarom u zo laat de verblijfsdocumenten hebt verstrekt aan drie leden van dit gezin en waarom u tot op heden nog geen verblijfsdocumenten hebt verstrekt ten aanzien van de andere leden van het gezin.

Voor zover van belang:

U treft hierbij aan een kopie van de paspoorten van alle leden van het gezin waaruit blijkt de geldigheidsduur van die paspoorten. Twee van de zonen te weten S. en A. hebben paspoorten die geldig zijn tot respectievelijk 28 september 2004 en 29 april 2004 in

verband met de militaire dienst. Als zij een verblijfsdocument hebben kunnen ze uitstel van militaire dienst vragen en verlenging van hun paspoort krijgen. Een afschrift van deze brief zend ik aan de IND (...).”

3. De advocaat zond op 18 december 2003 eveneens een brief aan de IND, waarin zij de toenmalige situatie van verzoekers schetste. Zij schreef daarbij onder meer:

“Voor zover u bemoeienis hebt met de verblijfsvergunningverlening moge ik u verzoeken te bewerkstelligen dat de drie leden van het gezin die tot op heden geen document hebben gekregen een (verblijfsdocument; N.o.) krijgen dat ook nog geldig is. Ik moge verwijzen naar artikel 3.67 lid 2 van het vreemdelingenbesluit 2000 (zie Achtergrond, onder 2.; N.o.) met betrekking tot de gevallen waarin de geldigheidsduur van de te verlenen of te verlengen verblijfsvergunning op het moment waarop deze wordt verstrekt ingevolge artikel 3.57 (zie Achtergrond, onder 2.; N.o.) alweer zou zijn geëindigd. Dat betreft D., S. en G. Met betrekking tot de andere drie moge ik u verzoeken geen leges in rekening te brengen gelet op het feit dat cliënten door de trage afhandeling van de vreemdelingenpolitie slechts 16 dagen een verblijfsdocument hebben gehad in welke periode het niet gelukt is zelfs om hen in te schrijven bij het CWI en een uitkering te regelen.”

4. Bij brief van 26 maart 2004 diende de advocaat een klacht in bij de korpschef van het regionale politiekorps Haaglanden. In deze brief was onder meer vermeld:

“...Op 18 december 2003 schreef ik een brief. (...) Er is geen reactie gekomen. Ik denk dat het onbehoorlijk is. Cliënten die een vreemdelingendienst benaderen worden naar de IND verwezen of ik moet een brief schrijven, maar op een brief die ik heb geschreven komt geen reactie. Ik denk dat dat niet kan. Ik moge u verzoeken deze klacht in behandeling te nemen...”

5. Bij brief van 16 april 2004 bevestigde de klachtencoördinator van het regionale politiekorps Haaglanden als volgt de ontvangst van twee klachtbrieven:

“...Hierdoor bevestig ik de ontvangst van uw brieven van 18 december 2003 en 26 maart 2004, die op 16 april 2004 via Bureau Vreemdelingenpolitie door ons werden ontvangen, waarin u namens uw cliënten familie E., klaagt over het optreden van een of meerdere politieambtenaren van bureau Vreemdelingenpolitie van het korps Politie Haaglanden.

Uw brief heb ik ter verdere behandeling in het kader van de Klachtenregeling Politie Haaglanden 2004 (zie Achtergrond, onder 5.; N.o.) doorgestuurd naar de bureauchef van bureau Vreemdelingenpolitie.

De bureauchef zal een onderzoek naar uw klacht instellen en u - indien u zich daarmee kunt verenigen - zijn schriftelijk oordeel geven over de gegrondheid ervan.

De bureauchef zal binnen een week nadat u deze ontvangstbevestiging hebt ontvangen contact (met u opnemen; N.o.).

(...)

De Klachtenregeling Politie Haaglanden 2004 bepaalt dat een klacht moet worden afgehandeld binnen 10 weken of, bij inschakeling van de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen Politie Haaglanden, binnen 14 weken na ontvangst ervan in het behandelende bureau...”

6. Op 27 april 2004 bevestigde de IND schriftelijk aan vier leden van het gezin E., te weten aan M., A., G. en E., de ontvangst van hun aanvragen om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunningen en zegde elk van hen aan € 285 aan leges te betalen.

7. Kort na 13 mei 2004 ontving A. van de IND, namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, een brief waarin onder meer was vermeld:

“Hierbij deel ik u mee dat uw aanvraag om verlenging van uw verblijfsvergunning is ingewilligd.

Naar aanleiding van de inwilliging van uw verlengingsaanvraag ga ik over tot het bestellen van een verblijfsdocument. De geldigheidsduur en arbeidsmarktaantekening kunt u vinden op het verblijfsdocument. U ontvangt van uw gemeente bericht wanneer u het nieuwe verblijfsdocument kunt afhalen. Houdt u er rekening mee dat het aanmaken van uw nieuwe verblijfsdocument enige tijd kan duren in verband met de grote hoeveelheid aan te vragen documenten en een wisseling van computersystemen. Ik bied u bij voorbaat mijn verontschuldigen aan voor eventueel ongemak.

Zolang u niet in het bezit bent van uw nieuwe verblijfsdocument kunt u deze brief, in combinatie met uw huidige document, gebruiken als bewijs van rechtmatig verblijf in Nederland, tot uiterlijk 1 augustus 2004, met vergelijkbare (arbeids-)rechten als op uw oude verblijfsdocument.

(...)

NB2: Deze brief is automatisch aangemaakt en bevat daarom geen handmatige ondertekening.”

8. Op 25 mei 2004 verzond de IND betalingsherinneringen aan M., A. E, S. en G. à € 285 per persoon.

B. Standpunt verzoekers

Het standpunt van verzoekers staat hiervoor samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt beheerder regionale politiekorps Haaglanden

1. Bij brief van 1 oktober 2004 reageerde de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden op de klacht en deelde mee dat hij de klacht voor zover die betrekking had op de vreemdelingendienst van zijn regionale politiekorps niet gegrond achtte. Hij verwees voor een verdere toelichting van zijn standpunt naar een brief van de chef van het Bureau Vreemdelingenpolitie van 24 september 2004. In die brief was onder meer vermeld:

“De verblijfsdocumenten voor de 6 gezinsleden van (de familie E.; N.o.) dienden ten tijde van het verlenen van de verblijfsvergunning door de IND, besteld te worden door de Vreemdelingenpolitie Haaglanden. De betreffende beschikkingen van de IND zijn op 28 augustus 2003 door een medewerkster van de Unit Toelating van de Vreemdelingenpolitie doorgezonden naar de Unit Asiel, waar de beschikkingen op volgorde van binnenkomst worden behandeld. Op 22 oktober 2003 zijn de beschikkingen door een medewerkster van de Unit Asiel verwerkt in het Vreemdelingen Administratie Systeem (VAS).

Voor de gezinsleden M., A. en E. waren de verblijfsvergunningen verleend tot 10 december 2003. De verblijfsdocumenten zijn op 27 oktober 2003 besteld bij het Bureau Documenten van de IND.

Voor het gezinslid G. was de verblijfsvergunning eveneens verleend tot 10 december 2003. Blijkens een aantekening in het VAS van 1 december 2003 kon geen document besteld worden vanwege de aflooptdatum. Kennelijk is de behandelend ambtenaar op 27 oktober 2003 vergeten haar verblijfsdocument eveneens te bestellen.

Toen zij dit op 1 december 2003 wilde herstellen, was bestelling van het document niet meer mogelijk. Voor de gezinsleden D. en S. zijn geen verblijfsdocumenten besteld, omdat hun vergunningen waren verleend tot 28 augustus 2003. De geldigheidsduur van deze vergunningen was dus ten tijde van de verwerking van de beschikkingen van de IND reeds verlopen.

Alle leden van het gezin E. hebben een aanvraag ingediend voor verlenging van hun verblijfsvergunningen. Deze aanvragen zijn in behandeling genomen door de IND.

(...)

Blijkens informatie van het Bureau Documenten van de IND zijn de verblijfsdocumenten van de gezinsleden M., A. en E. op 29 oktober 2003 verzonden naar de Unit Asiel. Vanwege de overdracht van taken van de Vreemdelingenpolitie naar de IND is het VAS nog maar beperkt te raadplegen. De vreemdelingendossiers zijn inmiddels overgedragen aan de IND. Daardoor kan niet vastgesteld worden wanneer de documenten door de Vreemdelingenpolitie zijn ontvangen en wanneer deze zijn uitgereikt aan de betrokken

vreemdelingen. Uitgaande van de brief van (de advocaat; N.o.) van 18 december 2003 zijn zij waarschijnlijk op 24 november 2003 in het bezit gesteld van hun documenten.

(...)

Na de ontvangstbevestiging van 16 april 2004 is de klacht in behandeling genomen door de Vreemdelingenpolitie. De behandelend ambtenaar heeft in de maanden juni en juli 2004 tweemaal telefonisch contact gezocht met (de advocaat; N.o.). De eerste keer moest zij met spoed naar Haarlem en de tweede keer bleek zij telefonisch in gesprek te zijn. Haar werd verzocht om terug te bellen, aan welk verzoek zij geen gevolg heeft gegeven. Vanwege drukke werkzaamheden van de behandelend ambtenaar is de klacht eind juli 2004 schriftelijk op informele wijze afgedaan. Deze afdoeningsbrief is abusievelijk gedateerd op 16 april 2004. De juiste datum had hoogst waarschijnlijk 23 juli of 26 juli 2004 moeten zijn.

In reactie op (de hiervoor genoemde; N.o.) afdoeningsbrief heeft (de advocaat; N.o.) een brief gedateerd 12 augustus 2004 verzonden waarin zij aangeeft deze brief, die is gedateerd 16 april 2004, pas op 27 juli 2004 ontvangen te hebben.

(...)

De bovenvermelde klachtpunten (...) zijn tijdens de behandeling van de klacht van (verzoekers; N.o.) bij mijn schrijven van 16 april 2004, gericht aan (de advocaat; N.o.), schriftelijk toegelicht. Er zijn thans geen redenen om van het in dat schrijven ingenomen standpunt, dat de klacht met betrekking tot die elementen ongegrond is, af te wijken. De (overige; N.o.) klachtelelementen (...) vallen onder de verantwoordelijkheid van de IND, tot welke dienst klager zich dan ook moet melden.”

2. Als bijlage bij zijn reactie zond de Korpsbeheerder een rapport van 21 juli 2004 van een inspecteur van het regionale politiekorps Haaglanden over de klacht van 26 maart 2004. De inspecteur rapporteerde onder andere:

“Uit de brief van klager, gericht aan bureau Integriteit en Security d.d. 26/03/2004 maak ik op dat zij klaagt over een optreden (na; N.o.) 18 december 2003.

Samenvatting van de klacht

Klacht inzake politieoptreden. De Vreemdelingenpolitie zou niet hebben gereageerd op een brief van klaagster dd 18 december 2003.

Niet nakomen afspraken;

Niet tijdig reageren;

(...)

Bevindingen met betrekking tot de klachtelelementen

De procedures waar klaagster het over heeft vielen in de periode van overdracht van taken van de Vreemdelingenpolitie aan de IND. Op de brief van klaagster dd 18 december 2003 is telefonisch gereageerd waarbij zij of haar medewerkster uitgebreid is geïnformeerd.

Ik acht de klachtelelementen **niet gegrond.**”

3. De korpsbeheerder zond tevens een afschrift van de brief waarmee de klacht door de vreemdelingendienst eind juli 2004 was afgehandeld. Hierin was onder meer vermeld:

“INFORMELE AFDOENING Klacht

(...)

Naar aanleiding van uw brief dd 26 maart 2004 waarin u klaagt over het feit dat uw brief van 18 december 2003, inhoudende een verzoek om informatie met betrekking tot de verblijfsvergunningen van uw cliënten, (verzoekers; N.o.), (niet werd beantwoord; N.o.) bericht ik u het volgende.

Procedureel / inhoudelijk

Uit uw brief maak ik op dat uw klacht zich richt op de volgende klachtelelementen:

- Niet nakomen afspraken;
- Niet tijdig reageren;

Voorts verzoekt u

- nader onderzoek

Naar aanleiding van uw klacht heb ik een onderzoek laten instellen.

Samenvatting van de klacht en onderzoek

Op 24/11/2003 vond het klachtincident plaats:

Klacht inzake politieoptreden. De Vreemdelingenpolitie zou veel te laat aan drie gezinsleden de verblijfsdocumenten hebben uitgereikt en aan drie gezinsleden helemaal geen verblijfsvergunning hebben uitgereikt. Voorts zou de Vreemdelingenpolitie niet hebben gereageerd op een brief van klaagster dd 18 december 2003 om opheldering over het vorenstaande.

Uit het onderzoek is gebleken dat de ontstane vertragingen feitelijke verwerkingstijden zijn welke op de betreffende vestigingen van de Vreemdelingenpolitie normaal waren. De op 8

augustus 2003 door de IND verzonden beschikkingen zijn na inboeking op de unit Toelating op 28 augustus 2003 doorgestuurd naar de Unit Asiel (...) te Den Haag. Daar werden vervolgens volgens volgorde van binnenkomst de beschikkingen afgewerkt. Voor de zaak in casu kwam dat neer op 22 oktober 2004. Er bestond geen grotere verwerkingscapaciteit op dat moment. De afhandeling bestond uit het verstrekken van de geleverde verblijfsdocumenten en het verwerken van de beschikkingen. Echter omdat een geldigheidsdatum van een vergunning tot verblijf reeds verstreken was en van twee andere nog documenten moesten worden besteld met een geldigheidsdatum tot 10 december 2003, resulteerde dit in de praktijk ertoe dat er zes aanvragen voor verlenging verblijfsvergunning ingediend zouden moeten worden, vanwege het korte tijdsverloop tot de datum van 10 december 2003. In het kader van de afspraken van de taakoverdracht Vreemdelingenpolitie naar IND, was reeds bepaald dat nieuwe aanvragen voor verlenging vergunning tot verblijf met ingang van 1 december 2003, nog wel door de Vreemdelingenpolitie in ontvangst konden worden genomen, maar door de IND zouden worden afgehandeld. Derhalve zijn op 1 december 2003 de dossiers overgedragen aan de IND.

Uw brief van 18 december 2003 is door een medewerkster van de Vreemdelingenpolitie behandeld. Zij heeft na ontvangst van uw brief, die niet als klacht is aangemerkt, telefonisch contact opgenomen met uw kantoor. In het telefoongesprek heeft betrokken medewerkster de voornoemde problematiek aan u of een van uw medewerkers uitgelegd en ging zij er vanuit dat daarmee voldoende antwoord was gegeven op de in de brief gestelde vragen. Er is in vermeld gesprek uwerzijds niet expliciet om een schriftelijke beantwoording van de brief verzocht.

Overwegingen en oordeel met betrekking tot de klacht

Ik heb niet kunnen constateren dat medewerkers van de Vreemdelingendienst in deze nalatig zijn geweest. Ten aanzien van de klachtelementen

- Niet nakomen afspraken;
- Niet tijdig reageren;

kom ik tot het volgende oordeel:

Niet nakomen afspraken

Ik acht dit klachtelement **niet gegrond**.

Niet tijdig reageren

Ik acht dit klachtelement **niet gegrond**.

Aanbevelingen en maatregelen

Ik betreur het dat uw cliënten kennelijk de dupe zijn geworden van de onduidelijke situatie rond de overdracht van taken tussen vermelde instanties. Van onze zijde is echter voldoende ondernomen om duidelijk te maken dat met ingang van 1 december 2003 de verantwoordelijkheden bij de IND waren komen te liggen. Voor uw verdere vragen over deze materie verwijs ik u derhalve naar vermelde Dienst.”

D. Standpunt minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

1. De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie reageerde bij brief van 29 oktober 2004 als volgt op de klacht van verzoekers:

“...Aan (verzoekers; N.o.) is op 5 augustus 2003 met terugwerkende kracht tot 10 december 1998 verblijf toegestaan onder de beperking 'conform beschikking Minister'. Bij beschikking van 8 augustus 2003 is dit aan (verzoekers; N.o.) bekendgemaakt. Op dezelfde dag is aan de korpschef van het regionale politiekorps Haaglanden meegedeeld dat aan verzoekers de bij deze beschikking behorende verblijfsdocumenten kunnen worden verleend. Toentertijd lag de feitelijke uitvoering met betrekking tot bestelling en afgifte van verblijfsdocumenten bij de korpschef. Dit laat echter onverlet dat indien de IND door een vreemdeling in kennis wordt gesteld van de omstandigheid dat aan hem nog geen verblijfsdocumenten zou zijn uitgereikt het op de weg van de IND ligt om hierover in contact te treden met de instantie die belast is met de feitelijke uitvoering van bestelling en afgifte van verblijfsdocumenten, i.c. de vreemdelingendienst. Indien (verzoekers; N.o.) de IND op de hoogte heeft gebracht van de problemen die zij hadden ten aanzien van de uitreiking van de verblijfsdocumenten en de IND hier geen actie op heeft ondernomen jegens de betrokken vreemdelingendienst acht ik het eerste klachtonderdeel gegrond.

Aangezien het tweede klachtonderdeel zich richt tegen een handelen dan wel nalaten van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Haaglanden verwijs ik voor dit klachtonderdeel naar de reactie van de Korpschef in deze.

Het derde klachtonderdeel betreft het feit dat de IND verzoekers M, G, A, S en E € 285 leges in rekening heeft gebracht voor de behandeling van hun aanvragen om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunningen. In artikel 3.34 a, Voorschrift Vreemdelingen 2000 (zie Achtergrond, onder 3.; N.o.) staat opgenomen dat een vreemdeling terzake van de afdoening van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning in beginsel leges verschuldigd is. De omstandigheid dat op het moment van een dergelijke aanvraag het verblijfsdocument, waarmee de vreemdeling kan aantonen in het bezit te zijn gesteld van een verblijfsvergunning, voor een zeer korte periode dan wel nog niet is afgegeven, doet daar niet aan af. Het verblijfsdocument heeft immers slechts declaratoire werking. Enkel voor het indienen van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een

verblijfsvergunning is een vreemdeling reeds leges verschuldigd. Ik acht dit klachtonderdeel dan ook ongegrond.

Het vierde klachtonderdeel ziet op de omstandigheid dat de IND er niet voor heeft gezorgd dat verzoeker A kort na de inwilligende beschikking van 13 mei 2004 in het bezit kon worden gesteld van een verblijfsdocument. (Reeds eerder; N.o.) heb ik u laten weten dat voor alle 12000 vreemdelingen, wier verlengingsaanvraag was ingewilligd, uiterlijk de eerste week van augustus een verblijfsdocument zou zijn besteld. Aangezien de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van verzoeker A op het moment van bekendmaking alweer was verstreken werd het niet zinvol geacht om het verblijfsdocument aan verzoeker A uit te reiken. Dat spijt mij zeer. Ik bied verzoeker A dan ook mijn verontschuldiging aan dat is verzuimd om hem hierover een aanvullende brief te sturen met daarbij een uitleg over de gang van zaken. Het vierde klachtonderdeel acht ik dan ook gegrond.

(...)

Bij beschikkingen van 8 augustus 2003 is aan (verzoekers; N.o.) bekendgemaakt dat zij in aanmerking kwamen voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'conform beschikking Minister'. In de beschikkingen van de in deze vraag genoemde familieleden is daarbij verzuimd om de datum van het concept aan te passen waardoor ten onrechte de indruk is gewekt, dat een deel van de besluiten al op 2 juli 2003 was genomen.

(...)

Gelet op de datum van bekendmaking van de beschikkingen lag de feitelijke uitvoering voor het bestellen en afgeven van de verblijfsdocumenten bij de vreemdelingendienst. Voor de data waarop de verblijfsdocumenten zijn besteld verwijs ik naar de reactie van de Korpschef.

(...)

De geldigheidsduur van de aan verzoekers verleende verblijfsvergunningen was verstreken. Verzoekers hebben derhalve verzocht om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunning. De aanvragen van verzoekers A en S zijn op 9 januari 2004 ontvangen. De aanvragen van verzoekers M, D, G en E zijn op 27 januari 2004 ontvangen. Op 9 september 2004 zijn de aanvragen van verzoekers M, D, G en E ingewilligd. Op 5 oktober 2004 zijn de aanvragen van verzoeker A en S ingewilligd.

(...)

Op 16 september jl. zijn de verblijfsdocumenten van verzoekers M, D, E en G ter uitreiking aan de gemeente Den Haag verzonden. De verblijfsdocumenten van verzoekers A en S zijn op 14 oktober 2004 verzonden naar de gemeente Den Haag

Tenslotte verzoekt u mij om in mijn reactie aan te geven of ik aanleiding heb gevonden tot enigerlei maatregel of actie ten behoeve van (...) (verzoekers; N.o.). Aangezien alle familieleden inmiddels in het bezit zijn van de gevraagde verblijfsvergunning zie ik geen aanleiding tot nadere maatregel of actie ten behoeve van een van de familieleden...”

2. Op 4 maart 2005 liet de IND desgevraagd weten dat bij beschikking van 13 mei 2004 de geldigheidsduur van de aan verzoeker A. verleende verblijfsvergunning was verlengd tot 29 april 2004.

E. Nadere informatie van verzoekers

1. Bij brief van 23 augustus 2005 deelde de advocaat van verzoekers het volgende mee over de acties die verzoekers voor indiening van de klacht van 18 december 2003 hadden ondernomen om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsdocument:

“...De familie E. is veelvuldig geholpen door de heer K. van het maatschappelijk werk. Jarenlang zijn zij door Stek voor stad en kerk in Den Haag financieel ondersteund.

(...)

Ook stukken met betrekking tot verlenging van de geldigheidsduur werden door de heer K. voor de familie E. ingevuld. Pogingen om de cliënten bij het CWI ingeschreven te krijgen zonder een document zodat zij al in de voorzieningen konden komen zijn activiteiten die in eerste aanleg met behulp van de heer K. zijn verricht. Op een bepaald moment als het niet blijkt te lukken word ik ingeschakeld. Exacte data en exacte activiteiten is niet meer te achterhalen...”

Achtergrond

1. Vreemdelingenwet

Artikel 24, tweede lid

“De vreemdeling is, in door Onze Minister te bepalen gevallen en volgens door Onze Minister te geven regels, leges verschuldigd terzake van de afdoening van een aanvraag. Daarbij kan Onze Minister tevens bepalen dat de vreemdeling voor de afgifte van een document waaruit het rechtmatig verblijf blijkt leges verschuldigd is. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.”

2. Vreemdelingenbesluit

Artikel 3.57

“De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt, behoudens artikel 3.68, verleend voor ten hoogste één jaar en kan telkens met ten hoogste één jaar worden verlengd.”

Artikel 3.67, lid twee

“2. In afwijking van artikel 3.57, kan de verblijfsvergunning worden verleend of verlengd met een langere geldigheidsduur, indien de geldigheidsduur van de te verlenen of te verlengen verblijfsvergunning op het moment waarop deze wordt verstrekt ingevolge artikel 3.57 alweer zou zijn geëindigd.”

3. Voorschrift Vreemdelingen

Artikel 3.9 (tekst geldend tot 13 april 2004)

“De afgifte, de verlenging van de geldigheidsduur en de vervanging van documenten en verklaringen als bedoeld in artikel 9 van de Wet en 4.21, eerste lid, onder a tot en met c, van het Besluit, geschiedt door de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente is gelegen waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft.”

Artikel 3.34a, tweede lid (tekst geldend tot 2 oktober 2003)

“2. Terzake van de afdoening van een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, is de vreemdeling, niet zijnde gemeenschapsonderdaan, een bedrag van EUR 285 verschuldigd.”

4. TBV 2003/7 Driejarenbeleid

“Op 6 november 2002 is in een brief aan de Tweede Kamer het voornemen bekend gemaakt om het driejarenbeleid per 1 november 2002 af te schaffen. Na behandeling van het voorstel in de Tweede Kamer is uiteindelijk de datum van afschaffing vastgesteld op 1 januari 2003. In TBV 2002/62 van 18 december 2002 is aangegeven wat de gevolgen zijn van de afschaffing van het driejarenbeleid voor openstaande zaken. Gebleken is dat de tekst van dit TBV onduidelijk was voorzover het de regeling betreft van aanvragen om een verblijfsvergunning wegens ‘klemmende redenen van humanitaire aard’. In dit TBV wordt de tekst van hoofdstuk B1/2.2.11 op dit punt verduidelijkt, als aanvulling op TBV 2002/62.

(...)

Deze regeling geldt dus alleen voor de aanvragen om een verblijfsvergunning ‘zonder beperking’, ‘klemmende redenen van humanitaire aard’ en de aanvragen waarin zowel de hier bedoelde gronden zijn genoemd, als een beperking als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid Vreemdelingenbesluit.

(...)

In de beschikking dient te worden aangegeven dat de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt verleend op grond van dit TBV. Op het verblijfsdocument komt te staan 'verblijf onder beperking conform beschikking Minister'. De arbeidsmarktaantekening wordt dan: 'Arbeid vrij toegestaan, TWV niet vereist'. Voor de verlenging van deze verblijfsvergunning gelden geen bijzondere voorwaarden."

5. Klachtenregeling Politie Haaglanden 2004

Artikel 9

"1. Binnen één week na de registratie van een klacht wordt overleg (intake) gevoerd met de klager. Dit overleg dient er onder andere toe om vast te stellen of de klacht door middel van bemiddeling kan worden afgehandeld, en om vast te stellen in hoeverre de klacht voor verdere behandeling in aanmerking komt.

2. Indien overleg of bemiddeling leidt tot een oplossing waarmee de klager tevreden is, wordt de klacht niet verder behandeld. De klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft wordt door een gemotiveerde afdoeningbrief, geïnformeerd over de beëindiging van de klachtbehandeling. Hij zendt een kopie van zijn brief aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.

3. In de gevallen waarin overleg met de klager of bemiddeling niet leidt tot tevredenstelling van de klager, wordt de behandeling van de klacht voortgezet met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 9.2 en 9.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

4. Bij de voortgezette behandeling van de klacht wordt recht gedaan aan het beginsel van hoor en wederhoor; de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, worden geïnformeerd over elkaars standpunt en krijgen de gelegenheid daar op te reageren."

Artikel 11

"Indien de korpsbeheerder er niet in slaagt een klacht binnen tien weken of, indien de klacht ter behandeling en advisering aan de commissie is voorgelegd, binnen veertien weken na ontvangst van het klaagschrift af te doen, draagt hij er zorg voor dat de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft voor het verstrijken van de van toepassing zijnde termijn in de zin van artikel 9:11, lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht, een mededeling van verdaging voor een periode van ten hoogste vier weken wordt gezonden."